

4 און ווי זיי האָפּן אַ בליק געטון, זעען זיי, אַז דער
 שטיין איז אַוועקגעקליקלט; וואָרום ער איז געווען
 5 זער גרויס. און ווען זיי זענען אַריינגעגאַנגען אין
 קבר אַריין, האָפּן זיי געזעען אַ פּחור זיצן אויף
 דער רעכטער זייט, אַנגעטון אין אַ ווייס קלייד,
 6 און זיי האָפּן זיך שטאַרק דערשראָקן. און ער
 זאָגט צו זיי: שרעקט זיך נישט! איר זוכט ישוען
 פון נצרת, דעם געקרייציקטן; ער איז אויפגעשטאַנען;
 ער איז דאָ נישטאָ; אַט איז דאָס אַרט, וואו מען
 7 האָט אים געלייגט! (תהלים טו, י.) נאָר גייט, זאָגט
 זיינע תלמידים און פּעטרוסן, אַז ער גייט פאַרויס
 פאַר אייך קיין גליל; דאָרט וועט איר אים זען,
 8 לויט ווי ער האָט אייך געזאָגט. און זיי זענען
 אַרויסגעגאַנגען, און זענען אַנטלאָפּן פון קבר;
 וואָרום עס האָט זיי אַנגעכאַפּט אַ ציטערניש און
 זיי זענען געווען אויסער זיך; און זיי האָפּן
 קיינעם גאַרנישט געזאָגט; ווייל זיי האָפּן מורא
 געהאַט.

9 און ווען ער איז אויפגעשטאַנען אינדערפרי
 דעם ערשטן טאָג פון דער וואַך, האָט ער זיך צום
 ערשט פּאָוויזן צו מרים פון מגדלה, פון וועמען ער
 10 האָט אַרויסגעטריבן זיבן בייזע גייסטער. זי איז
 געגאַנגען און האָט עס דערציילט צו די, וואָס זענען
 געווען מיט אים, וואָס האָפּן געטרויערט און געוויינט.
 11 און ווען זיי האָפּן געהערט, אַז ער לעבט און איז
 פון איר געזעען געוואָרן, האָפּן זיי עס נישט געגלויבט.
 12 נאָך דעם האָט ער זיך פּאָוויזן אין אַן אַנדער
 געשטאַלט צו צוויי פון זיי, בשעת זיי זענען געגאַנגען
 13 אין פעלד אַריין. און זיי זענען אַוועקגעגאַנגען און
 האָפּן עס דערציילט צו די אַיבריקע; אָבער אויך
 יענע האָפּן זיי נישט געגלויבט.